

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ

ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΜΗΝΑΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1996 ΕΤΟΣ 6 ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 79 - ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3Α 43332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΤΖΙΜΑΙΩΝ

(Ο Στρατώννας του Αλή Πασά)

Κατά τα χρόνια της τουρκοκρατίας τα Ζαγοροχώρια με τους γραμματισμένους κατοίκους των ζήτησαν ορισμένα προνόμια από τους κατακτητές τούρκους και τα πέτυχαν. Στα προνόμια αυτά οφείλεται η σημερινή παραδοσιακή ομορφιά του Ζαγορίου.

Τα προνόμια αυτά διεκδίκησαν και οι Τζιμαίοι στη Λάκκα Σούλι στο χωριό Τόσκεισι. Δεν το πέτυχαν όμως! Εκείνο που στόχευαν και πέτυχαν ήταν να έρθει στην κυριότητά τους ο στρατώννας του Αλή Πασά, ο πύργος αντίκρου από το Σούλι, που ήταν

στο χώρο αυτό ανεκμετάλλευτος και άχρηστος για τους Οθωμανούς πλέον.

Γύρω στα 1890 ο Αναγνώστη Τζίμας μεταβαίνει στην Κωνσταντινούπολη απεσταλμένος της εδώ τουρκικής διοίκησης και αξιώνει την παραχώρηση του πύργου και την ανακατασκευή του σε κατοικίες με την υπόσχεση, την διευκόλυνση στα τουρκικά θέματα στον τόπο από τους Τζιμαίους. Το μπουγιουρντί που μετέφερε στην πύλη ο Αναγνώστη Τζίμας από τον τελευταίο τούρκο πασά των Γιαννινών έπιασε τόπο. Ο στρατώννας και η γύρω έκταση με μια ακί-

νητη περιουσία, η οποία προήρχετο από κατάσχεση κτημάτων των ανυπάκουων ελλήνων χριστιανών ή και παρεκτερεόμενων από τους Οθωμανικούς κανονισμούς, περιήλθε στην κυριότητα του Αναγνώστη Τζίμα.

Την δεκαετία αυτή έγινε επέμβαση στο στρατώννα και μετατράπηκε σε κατοικίες, διαμερίσματα, που θα λέγαμε σήμερα. Το όλο αυτό τριόροφο περίφημο

διακεκριμένο κτηριακό συγκρότημα με τα μαγειρεία, τις μπίμπιτσες, τις φυλακές, τα μπουντρούμια, τις πλακοστρωμένες αυλές, τις θολωτές πόρτες μοιράστηκε στις οικογένειες των Τζιμαίων. Άλλος δεν είχε δικαίωμα. Ο Λάμπρο Κόλλιας, ο Νίκο Ρίζος, ο Γρηγόρης Ζήκος, οι Ρανταίοι, ο Σοκορίδας, ούτε που να διαβούν δεν είχαν το δικαίωμα κοντά στον πύργο. Από την διανομή ένα διάμερισμα πήρε ο

παπα-Γιώργη Τζίμας, ένα ο Τάσση Τζίμας, ένα ο Γιώτης Τζίμας, ένα ο Γιωργάκης Τζίμας, ένα ο Αλέξης Τζίμας.

Οι οικογένειες των Τζιμαίων κατοίκησαν στον πύργο αγνάντια σ' όλη τη Λάκκα Σούλι, αγνάντια προς το Σούλι, ως τον Αμβρακικό κόλπο.

Μέχρι τη δεκαετία του 1950 οι Τζιμαίοι κατοικούσαν στον πύργο. Από

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Ο αποκριάτικος χορός του Συλλόγου Αχλαδέας

Στις 24 Φλεβάρη το Σάββατο της δεύτερης αποκριάς έγινε ο ετήσιος χορός των μελών του Συλλόγου Αχλαδέας Ιωαννίνων στο κέντρο ΤΣΟΚΑΝΗ στην πλατεία στα Γιάννενα. Την αποκριάτικη αυτή εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους πολλά μέλη και κυρίως φίλοι του Συλλόγου.

Πολλούς περιμέναμε ακόμα, αλλά σε άλλη εκδήλωση ελπίζουμε να τους έχουμε κοντά μας.

Το γλέντι άρχισε νωρίς και τελείωσε αργά τις νυχτερινές ώρες. Σημασία έχει ότι η κομπανία των λαϊκών οργάνων πληρώθηκε από το ταμείο του Συλλόγου και μας διασκέδασαν όλες τις βραδυνές ώρες με διάφορα τραγούδια χωρίς μεγάφωνα. Ατόφια μουσική της παλαιάς εποχής. Ορδίοι οι οργανοπαίχτες και τραγουδιστές να ευχαριστήσουν το κοινό που ξεφάντωσε στην κυριολεξία αυτή τη βραδιά. Όλοι στο χορό με το κλαρίνο στο αφτί σε κάθε

χορευτή.

Αυτό ήθελα κι εγώ. Αυτή την απαίτηση είχα. Η δεύτερη απαίτηση ήταν οι σπιτίσιοι μεζέδες που έχουν ετοιμάσει οι κυρίες του καταστήματος.

Αφθονο κρασί καταναλώθηκε τη βραδιά αυτή. Το κομψο και η σεραπενάδα γέμισαν τον κόσμο. Τα κεράσματα έδιναν και έπαιρναν από γνωστούς και άγνωστους. Δεν ήθελα να χαλάσω το χατήρι κανενός. Εδώ που τα λέμε θυμήθηκα τα πανηγύρια και θέλησα να μη μείσω έξω. Αράδιασα καμιά δεκαριά μπουκάλια κρασάκι. Αν και έκανε πολύ κρύο γιατί έριχνε χιόνι τη βραδιά αυτή εγώ ούτε αισθάνθηκα κρύο. Εβράζε μέσα ο οίνος, τόνανε την κυκλοφορία του οργανισμού που συμπληρώνονταν με τα χορηγήματα στο τσάμικο και το συρτό χορό.

Ο Βαγγέλης ο Κολιάκης ο Τσαρπέλας και ο πρόεδρος του Συλλόγου ο Στεφανάκης ο Ράδης αυτά τα υπέροχα παιδιά

δεν άφησαν κανέναν παραπονεμένον. Για όλους από ένα χορό και δύο τραγούδια.

Ο Χρήστος ο Σκουλίκας παρ' ότι δεν βγήκε από το χορό πρόσεχε ώστε όλοι να είναι ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι στο γλέντι αυτό. Έγινε ένα ωραίο ξεφάντωμα αποκριάτικο που θα μείνει αξέχαστο.

Ευχαριστούμε την διεύθυνση του κέντρου του Θανάση Κόκκινη του Αποστόλη του Κόλλια τις κυρίες τους για τα ωραία φαγητά ως και τους ακούραστους σερβιτόρους.

Ενα μεγάλο ευχαριστώ στους οργανοπαίχτες.

Ευχόμαστε καλή σαρακοστή. Καλό Πάσχα και μ' ένα γλέντι τέτοιο την Δευτέρα της Πασχαλιάς στο χωριό να πιώ κι εγώ ο καημένος κανένα ποτηράκι. Πολύ το ζηλεύω αυτό το κόκκινο κρασί. Είναι γεγανός "σίτον-σίον" και έλαϊο. "Ε λόγησε ο Θεός. Και του χρόνου.

Γυρολόγος

ΤΑ ΑΛΟΓΑ ΤΗΣ ΚΡΑΝΙΑΣ

Δεν ξέρω πως και από που τα μέσα ενημέρωσης ανακάλυψαν μια μικρή "λακινιά" αλόγα, που ζουν στην αγροτική περιοχή της Κρανιάς Πρεβέζης.

Επειδή τα δημοσιεύματα τόσο στον τύπο ντόπιο και Αθηναϊκό, όσο και τα τηλεοπτικά κανάλια ασχολήθηκαν με αυτό το θέμα, κάναμε κι εμείς τη δική μας έρευνα.

Η εφημερίδα "ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ" των Αθηνών μας πληροφορεί ότι ο τύπος αυτός των αλόγων, που είναι μικρόσωμα και πολύ ανθεκτικά στις καιρικές συνθήκες, ζουν στα βουνά Κρανιάς, Ορωπού και Κοτσανόπουλου. Ακόμη γράφουν ότι είναι στις περιοχές αυτές από το 1000 π.Χ.

Για να ικανοποιήσουμε την δική μας περιέργεια, αλλά και να ενημερώσουμε τους αναγνώστες μας, πήγαμε στον Ορωπό και ρωτήσαμε σχετικά. Οι κάτοικοι του χωριού αυτού, που είναι από πέντε έξι χωριά της περιοχής, τίποτε δε γνωρίζαν να μας πούνε. Κανείς τους δεν είδε ποτέ το κοπάδι των άγριων αλόγων της Πίνδου όπως τα ονομάζουν. Απογοητευμένοι από την εκεί έρευνα πήγαμε στην Τύρια Κρανιάς. Στο μαγαζί του Χρήστου Τσολάκου κάναμε κουβέντα για τα συμπαθητικά αυτά αλογάκια, και να τι μάθαμε.

Οι κάτοικοι της Τύριας όλοι Κρανιώτες μας είπαν πως γνωρίζουν από μικρά παιδιά ότι υπάρχουν αυτά τα αλόγα όπως τα περιγράψαμε κι εμείς: κόκκινα, μαύρα ή ψαριά μικρόσωμα κι ελεύθερα.

Ζουν στο Κρανιώτικο βουνό που λέγεται Βαλαωρίτης και στις τοποθεσίες Σραβένικο και Ράχη. Εκεί μένουν χειμώνα καλοκαίρι. Δύσκολα μπορεί κανείς να τα δαμάσει και να τα εξημερώσει. Όταν όμως το κατορθώσει έχει να κάνει με ένα πιστό κι εξυπηρετικό φίλο.

Τη χρονιά του 84, μας ομολόγησαν οι Τυριώτες, με το βαρύ εκείνο χειμώνα τα αλογάκια μας κλείσθηκαν από

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Μου τα λένε και τα γράφω

✓ **Ρώτησα** το Μπάμπα Τάσιο, τι γνώμη έχει για τους σημερινούς κοινοτικούς άρχοντες, μιας κι έχει υπηρετήσει για πολλά χρόνια τα κοινά στο χωριό μας. Η απάντηση ήταν πλάνια, είχε όμως βαθύ νόημα. Να τι ακριβώς μου είπε:

- Από το είκοσι και δώδε και σχεδόν μέχρι το σαράντα την προεδρία στο χωριό μας την είχαν δυο αξιόλογα άτομα. Ο Στέφο - Ράδης και ο Πύλιος Τζίμας. Οι ευγενέστατοι και περιφάνιοι αυτοί προεστοί εναλλάσσονταν ανά τέσσερα χρόνια.

Χαρακτηριστικά θυμάμαι την επόμενη των εκλογών. Ο ηττημένος πήγαινε μαζί με την "παρέα" του στο κοινοτικό γραφείο ή στο κοινοτικό καφενείο και έδινε τα ειλικρινή και θερμά συγχαρητήρια στον επιτυχόντα.

Αν' εκείνη τη στιγμή και οι δυο παρατάξεις εργαζόνταν για το καλό του χωριού, χωρίς υστεροβουλία χωρίς αντιπαλότητα και μίσση.

Δηλαδή μπαρμπατάσιο οι σημερινοί πως είναι; Δεν έχουν τις αρετές των προγόνων μας;

Θυμόσοφα και μονολεκτικά μου έδωσε την απάντηση ΟΧΙ.

✓ **Στον** Ορωπό συνάντησα τον πρόεδρο του Τρίκαστρου κ. Βαγγέλη Μπόχτη. Έκανα κουβέντα μαζί του για το ιστορικό χωριό του, που τώρα το χειμώνα μένει παντέρνημο, μιας και κανένας δεν μένει εκεί.

Αγωνίζεται καθώς μου είπε για την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής. Για την αξιοποίηση των τριών κάστρων και της φοβερής "Πύλης του Αδη". Από την Νομαρχία της Πρέβεζας και την ΕΤΑΝΑΜ περιμένει ενίσχυση για αξιοποίηση του φαραγγιού του Αχέροντα. Έχει συλλάβει την ιδέα, που συμπίπτει και με τη δική μας, της δημιουργίας πεζοδρόμου από τις "ΠΥΛΕΣ ΤΟΥ ΑΔΟΥ" μέχρι τη Γλυκή.

Βοηθείστε όλοι, μου είπε ο κ. Μπόχτης να μη χαθεί αυτή η ευκαιρία, μήπως και βγει από την αφάνεια το μοναδικό αυτό ιστορικό, φυσικό μνημείο του τόπου μας.

✓ **Συναυλία** ετοιμάζεται να κάνει στην Ελαφο το εκεί φιλοπρόοδο σωματείο. Ευχάριστο να διαπιστώνεις πως οι πολιτιστικοί φορείς της Λάκκας δραστηριοποιούνται. Οι πολιτιστικές εκδηλώσεις είναι δείγμα προόδου και οπωσδήποτε ψυχαγωγούν φτάνει να μην είναι καινοτόμες

να κρατιόμαστε είναι καλά στις ρίζες μας στην παράδοσή μας.

Αγαπητέ φίλε Γ. Ντάσιο αυτά τα λίγα μας είπαν και τα γράφω χωρίς ιδιαίτερα σχόλια. Ευχαρίστας προσεχώς να δημοσιεύσουμε τις λεπτομέρειες που θα μας δώσεις και να βοηθήσουμε την προσπάθειά σου αυτή.

✓ **Στα** Δερβίζιανα, μου είπαν, το Κοινοτικό Συμβούλιο δραστηριοποιείται έντονα. Διερχόμενος κι εγώ διαπίστωσα "του λόγου το αληθές". Η στενή ανηφορία που οδηγεί από τον γεροπλάτανο στο Κέντρο Υγείας δεν υπάρχει πια.

Εγινε η σωστή διάνοιξη. Τοιχεία αντιστήριξης στις πλευρές αυτού του δρόμου και δάπεδο σωστό και αντιολισθηρό.

Μπράβο πρόεδρε και σε άλλα έργα παρόμοιας αξίας να σε δούμε.

Δεν σε βλέπουμε όμως διόλου κοντά μας. Ούτε τηλεφωνικά, που είναι ευκολότερο, επικοινωνείς μαζί μας. Η "ΦΩΝΗ" είναι δική σου όσο και δική μας και "δόξα τω Θεώ" γράμματα γνωρίζεις, θα μπορούσες να στείλεις τις δραστηριότητές σου για δημοσίευση προς γνώση και μίμηση.

E.K.

Η απελευθέρωση της Ηπείρου και οι ντόπιοι καπεταναίοι

Το πώς πήραμε τα Γιάννινα και την υπόλοιπη Ηπειρο λίγο πολύ είναι γνωστά τα γεγονότα. Εμείς σαν Λακκιώτες θα γράφουμε για αυτούς που η Ιστορία τους

πέρασε στα ψιλά και ίσως δεν τους καταχώρησε ποθενά.

Όταν μαθεύτηκε στην Αθήνα ότι ο Ελληνικός στρατός βαδίζει για την απελευθέρωση της Ηπείρου,

πολλοί έτρεξαν να καταταχθούν σε εθελοντικά σώματα.

Με κάθε μέσο, κυρίως δια θαλάσσης, έφθασαν στην Βόνιτσα κι απ' εκεί πέρασαν στην Αρτα μιας και η Πρέβεζα ήταν ακόμη Τουρκοκρατούμενη.

Να και η πρώτη αναφορά των προς το αρχηγείον. "Βόνιτσα 8-10-1912 ώρα 6.40 μ.μ.

Αρχηγείον Άρτας
Ηπειρωτικών σώμα εξ Αθηνών αφίκετο ενταύθα ταύτην την στιγμήν. Δυναμίες του άνδρες 35 ένοπλοι. Εχομεν ανάγκην συμπληρωματικού οπλισμού προσελθόντων ανδρών 50 όπλων και 1500 φυσιγγίων.

Ζαχαράκης - Τζώρτζης - Γερογιάννης - Δρόσος αρχηγοί.
Την επομένην ημέρα δεύτερη αναφορά μας πληροφορεί.

"... Σώματα εθελοντικά προορισθέντα δι Ηπειρον, αφιχθέντα χθες και εφοδιασθέντα δι όπλων διετάχθησαν αναχωρήσασιν αμέσως. Αστυν. Δ/νσις Λευκάδος

Δακόπουλος
Ετρεξαν λοιπόν όλοι στον υπέρ πάντων αγώνα. Ανθρωποι απλοί χωρίς στρατιωτικές γνώσεις με διάφορα επαγγέλματα, καφετζήδες, φουρναραίοι, καρβουνιάραιοι κ.λ.π.

Όλοι αυτοί τάχτηκαν στις διαταγές του υπολοχαγού και μετέπειτα στρατηγού, βουλευτή και υπουργού Δημητρίου Μπότσαρη και μαζί με τα ευζωνικά κρητικά σώματα και τους ντόπιους καπεταναίους απετέλεσαν το Μικτό Ηπειρωτικό Στράτευμα.

Ποιοί ήταν όλοι αυτοί οι επώνυμοι πατριώτες μας; Θα αναφέρουμε τα ονόματά των χωρίς σειρά προτεραιότητας:

- 1) Δρόσος Νικόλαος Πετιόλακκος
- 2) Γεωργαντζάς Απόστολος Βαρυάδες
- 3) Παπαχρήστος Βαρυάδες
- 4) Ράδης Στέφανος Αχλαδέα
- 5) Τζίμας Πύλιος Αχλαδέα
- 6) Ναστούλη Μαρία (Κωστακίτσαινα) Γεωργάνοι

- 7) Γκιώκας Χρήστος Αρτοπούλα
- 8) Κολέτσος Φώτιος Τσερίτσιανα
- 9) Τριάντης Δημήτριος
- 10) Αδελφοί Καρρά Ζωτικό
- 11) Αδελφοί Πεπόνη Βρυσούλα
- 12) Τζώρτζης Κων/νος
- 13) Οικονόμου Χαρίσης Γλυκή.

Πέρα των παραπάνω και πολλοί άλλοι όπως Μαλάμος, Φουρτούνας, Κολοβός, Πουτέτσος, Ζάλογος και ολόκληρος ο Λακκιώτικος λαός, άνδρες και γυναίκες και οι αξιομνημόνευτες Τσεριτσιανιώτισσες που βοήθησαν στην ανάβαση των κανονιών και πολεμοφοδίων στα Δυο Βουνά της Ολύτσικας, θα πρέπει να αναγραφούν στο Πάνθεο των Ηρώων της πατρίδας μας.

Εμείς σήμερα τους φέρουμε στη μνήμη των νεωτέρων, σε μνημόσυνο ευλαβικό.

Θα συνέλθουμε στο επόμενο φύλλο.

Ευάγ. Κολιάκης

Αγνωστες ηρωίδες των Τσεριτσιάνων

Σχεδόν πάντα έτσι συμβαίνει. Οι απλοί, οι άσημοι, να ξεχνούνται και να μη μνημονεύονται έστω κι αν προσέφεραν τεράστιο έργο, έστω κι αν συνέβαλαν αποφασιστικά στη λύση μεγάλων Εθνικών ζητημάτων.

Γι' αυτό και το κατόρθωμα των ηρωίδων γυναικών των Τσεριτσιάνων, που το 1913, ανέβασαν "ζαλικωμένες" το κανόνι επάνω στην Ολύτσικα, στη θέση "Δύο βουνά" σε υψόμετρο 1800 περίπου μέτρα, που μόνο στους πρόποδες το χιόνι ήταν δύο μέτρα, και κτυπήθηκε η Μανωλιάσσα, άνοιξε ο δρόμος από την κοιλάδα Μεληγών και πέρασε ο Ιατρίδης με τον Βελισσαρίου, έμεινε και μένει άγνωστο...

Κι όμως, αναλογίζεται κανείς, πόσα κορμιά, πόσα πόδια, πόσα νιάτα σώθηκαν από το κατόρθωμα αυτό και πόσος χρόνος κερδήθηκε για την κατάληψη-ελευθέρωση-της πόλεως των Ιωαννίνων;

Κι επειδή ακριβώς αυτό το γεγονός είναι άγνωστο στους πολλούς, θεωρώ υποχρέωση, σαν μνημόσυνο γι' αυτές τις ανδρικές, να εξιστορήσω σύντομα τα γεγονότα.

Όταν όλες οι προσπάθειες του Στρατού μας απέτυχαν να προελάσει,

από όλες τις πλευρές, απεφασίσθη κίνηση από Δυτικά κατά τον άξονα Σαπουντζάκη δηλαδή Δρομολόγιο: Κοπάνη - Βαρειάδες - Προφήτης Ηλίας - Τόσκεισι - Πλακωτίβα - Τσερίτσανα - Ασπροχώρι - Μπαουσιόι - Πλέσια - Κωστανιανή - Τσοούκα.

Το δρομολόγιο αυτό, πίσω από την Ολύτσικα ήταν τόσο δύσκολο, λόγω των καιρικών συνθηκών και λόγω του δυσβάτου του εδάφους ώστε κανείς λογικός άνθρωπος δεν θα το πραγματοποιούσε.

Κι όμως ήταν η μόνη λύση. Οι αναγνωρίσεις των στρατιωτικών μας επιβελώνων την δυνατότητα κυκλωτικής κίνησης. Για την απόφαση αυτή βοήθησαν οι ντόπιοι και περισσότερο απ' όλους οι αντρογυναίκες των Τσεριτσιάνων.

Όταν έφθασε ο τότε Διάδοχος Κων/νος στα Τσερίτσανα μαζί με το επιτελείο του από τους τότε προεστούς του χωριού ρίχτηκε η ιδέα να ανεβάσουν το κανόνι στα Δύο βουνά για να κτυπηθεί η Μανωλιάσσα.

Ο Κων/νος με εισήγηση του Στρατηγού Καλογερά - Δαγκλή - Μοσχόπουλου και του δαίμονιου Ιωάννου Μεταξά ενέκρινε το σχέδιο το οποίο επραγματοποίησαν οι γυναίκες του

χωριού βοηθούμενες από τους άνδρες της 3ης φάλαγγας υπό τον Συνταγματάρχη Γιαννάκη - ο πως μας πληροφορεί ο στρατηγός Καλογεράς.

Το αποτέλεσμα της αποκοπιάς, θα λέγαμε, αυτής ήταν η πρώτη κανονιά να πέσει στο καζάνι που μαγείρευαν οι Τούρκοι και να προχωρήσει το σύνταγμα Ιατρίδης χωρίς καμμία αντίσταση στον Αη - Νικόλα - Ραψίστα και με την τόλμη του Βελισσαρίου στον Αγιο Ιωάννη.

Το υπόλοιπο τμήμα που κινήθηκε κατά τον λεγόμενο άξονα Σαπουντζάκη προήλασε χωρίς να συναντήσει αντίσταση (δεν έριξε ντουφεκιά κατά το κοινώς λεγόμενο) προς Τσοούκα - Μάρμαρα - Ιωάννινα.

Όλα τα άλλα γεγονότα είναι γνωστά. Άγνωστοι μένουν όσοι και όσες σιωπηρά συνέβαλαν στον ερχομό της Αγίας μέρας της Απελευθέρωσης όχι μόνο των Ιωαννίνων αλλά και όλης της Ηπείρου.

Μεταξύ των αγνώστων μένουν και οι ηρωίδες των Τσεριτσιάνων (τα περισσότερα ονόματα είναι γνωστά στο χωριό από διηγήσεις γερόντων). Ο Μορφωτικός Σύλλογος του χωριού, κάθε χρόνο τις τιμά με ένα φτωχό μνημόσυνο κι ένα στεφάνι από αγριολούλουδα. Όμως τους αξίζει μεγαλύτερη τιμή και αναγνώριση ιδίως από το Δήμαρχο Ιωαννίνων, το Νομάρχη και το Στρατηγό, όχι μόνο γιατί άνοιξαν την "Κερκόπορτα" και κερδήθηκε πολύτιμος χρόνος αλλά προπαντός συνέβαλαν αποφασιστικά να σωθούν πολλά στρατεύματα νιάτα μας από τα βόλια και το βαρύ χειμώνα της χρονιάς εκείνης.

Αιωνία τους η μνήμη.
Νίκος Αλεξίου
Συν/χος Δάσκαλος

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Η αλληλογραφία δημιουργήθηκε πριν από πολλά χρόνια. Υπήρξε γιατί οι άνθρωποι είχαν την ανάγκη να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, για διάφορα θέματα. Σκαλισμένη πάνω σε πέτρες αλλά ξεχασμένη και μη χρήσιμη πια μέθοδος. Γραμμένη με μελάνι πάνω σε παπύρους και αυτή όμως ξεχάστηκε γρήγορα, αν και τα χρόνια με τους Βασιλείδες ήταν πολλά. Ακόμη γραμμένη σε μικρά χαρτιά και σταλμένη σε όλα τα μέρη του κόσμου, με τα μέσα μεταφοράς, τα διάσημα περιστέρια. Οι ιδιοκτήτες τους κατέβαλαν μεγάλες προσπάθειες για να τα εκπαιδεύσουν, ώστε να φτάσουν στο σωστό προορισμό τους.

Αλλά και η εμπιστοσύνη που έδιναν οι ιδιοκτήτες στα περιστέρια τους ήταν εξίσου μεγάλη γιατί στα πόδια τους ήταν δεμένα μηνύματα που έπρεπε να σταλθούν το συντομότερο δυνατό.

Και τελικά εδώ και κάποιες δεκαετίες, η αλληλογραφία είναι γραμμένη σε χαρτιά και κλεισμένη σε φακέλους.

Η εποχή μας κινείται με τη μέθοδο αυτή που είναι και η καλύτερη από όλες τις προηγούμενες, γιατί μεταφέρεται σε όλα τα πιθανά σημεία της γης με όλα τα μέσα μαζικής μεταφοράς, όπως, αυτοκίνητα, αεροπλάνα, τρένα, πλοία και τελικά έρχεται το γράμμα μας με τον τοπικό ταχυδρόμο, στο γραμματοκιβώτιο του σπιτιού μας. Η αλληλογραφία είναι χρήσιμη, πολύτιμη και προπάντων αξέχαστη, γιατί δίνει τις δυνατότητες σε κάθε άνθρωπο να επικοινωνεί με τα άτομα που θέλει ή ακόμη και να αναπτύξει φιλίες με άγνωστα πρόσωπα. Μέσα από την αλληλογραφία καταλαβαίνεις και τον χαρακτήρα του προσώπου, όσο και να φαίνεται περίεργο υπάρχουν λέξεις, οι οποίες φανερώνουν το χαρακτήρα του. Δεν μιλάμε για επαγγελματική αλληλογραφία αλλά για αλληλογραφία ιδεών. Η οποία δεν ξεχωρίζει τις ηλικίες αλλά μόνο τις ιδέες του κάθε ατόμου με την ηλικία του.

Μπορούν όλοι να αλληλογραφούν χωρίς εξαιρέσεις. Η αλληλογραφία σου προσφέρει γνώσεις σε πολλά θέματα, ανταλλαγή ιδεών αλλά και μια ευχάριστη διακοπή από τον ερχομό της καθημερινότητας στη ζωή μας. Όλο πρέπει να αλληλογραφούμε, γιατί, πρέπει να σκεφτόμαστε ότι η αλληλογραφία αποτελεί ένα δαίμονα στη ζωή μας, αλλά και κάτι μοναδικό, αλλοτινό και ανθρωπινό. Η αλληλογραφία σήμερα είναι μια μικρή λύση στα πολλά προβλήματά μας.

Γκόλα Λαμπρινή
Μαθήτρια Β' Λυκείου

Συγχαίρουμε την μαθήτρια Λαμπρινή Γκόλα, την ευχαριστούμε για την συνδρομή της και ευχόμεθα η συνεργασία και εκθεματογραφία να συνεχισθεί.
Η Σ.Ε.

ΧΑΡΤΙΚΑ - ΣΧΟΛΙΚΑ - ΕΝΤΥΠΑ
ΓΝΩΜΩΝ

ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΑ - ΕΙΔΗ ΣΧΕΔΙΟΥ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΖΟΥΡΝΑΣ
ΝΑΠ. ΖΕΡΒΑ 56α - ΤΗΛ. 74309 - ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΩΝ. ΚΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ - Γ. ΣΑΚΕΛΑ 22
ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΤΗΛ. 29305

"Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ"
ΤΟΠΙΚΗ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΥ - ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΟΥ - ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΧΛΑΔΕΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΗΡΟΥ 3α 45332 ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Υπεύθυνος έκδοσης κατά τον Νόμο:
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ιεροδιδάσκαλος Νικόλαος Γ. Κατσούρας
Αντιπρόεδρος τηλ. 41938
Χρήστος Ν. Σκουλήκας Γεν. Γραμματέας τηλ. 93648
Ιωάννης Α. Σιούλας Ταμίας τηλ. 35003
Γεώργιος Μάρκου Εφορος Εκδηλώσεων τηλ. 78373
Σπύρος Μαρκόπουλος Μέλος τηλ. 28101
Αχιλλέας Τσαρπέλας Μέλος τηλ. 21435
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΥΑΓ. ΚΟΛΙΑΚΗΣ ΤΗΛ. 37662
ΣΠ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΤΗΛ. 28101
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧ. 1.000
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΑΡΙΑ 20 - ΜΑΡΚΑ 30
Τα ευνοήματα κείμενα δεν εκφράζουν και τις απόψεις της
εφημερίδας
* Η εφημερίδα εκτυπώνεται στις εγκαταστάσεις της
εφημερίδας "ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ" τηλ. 73988

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η Γέννηση του Χριστού άλλαξε το κατεστημένο του κόσμου

Συν Θεώ, μήκαμε στο μήνα Δεκέμβριο, που είναι κι ο τελευταίος μήνας της χρονιάς που διανύουμε. Με την ευκαιρία δε αυτή και με την περίπτωση, που κατά το μήνα αυτό, γιορτάζουμε την κοσμοσωτήρια γέννηση του Χριστού, διάλεξα κι εγώ το θέμα του μηνός. Και βέβαια δεν πρόκειται ν' αναφερθώ στις αλλαγές του τότε κατεστημένου από άποψης Πολιτικής και Διοικητικής, αλλά θ' αναφερθώ στις αλλαγές που έγιναν από θρησκευτικής, ηθικής και κοινωνικής πλευράς.

Είναι εξακριβωμένο κι από τα Ιερά κείμενα κι από την ιστορία ότι, πριν από τη γέννηση του Θεάνθρωπου Ιησού Χριστού, ολόκληρη η ανθρωπότητα, από άποψης θρησκευτικής και κοινωνικής, ζούσε στο σκοτάδι και την αθλιότητα. Η Αγία Γραφή λέει: "Επιφανίαι Χριστός τοις εν σκότει και σκία θανάτου καθημένοι..." (Λουκ. Ι., 79). Αλλά και η ιστορία της αρχαίας Ελλάδας, πολλά χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού γράφει ότι, ο μεγάλος Έλληνας φιλόσοφος Σωκράτης, προφητικά, είχε πει ότι μόνο Θεός θα μπορούσε ν' απαλλάξει την ανθρωπότητα από τη δεινή κατάσταση που βρισκόταν. Κι όπως είναι γνωστό, για τη γνώμη του αυτή ο Σωκράτης καταδικάστηκε σε θάνατο με την κατηγορία "της εισαγωγής άλλου Θεού".

Όμως πριν αναφερθώ στις, από τη διδασκαλία του Χριστού, γενόμενες αλλαγές στη θρησκευτική, την ηθική και την κοινωνική κατάσταση, θα πρέπει να δούμε πρώτα σε ποιά κατάσταση βρισκόταν τα ίδια αυτά θέματα, πριν από τη γέννηση του Χριστού, όπως παρακάτω:

α) Η θρησκευτική κατάσταση ήταν σκοτεινή, γιατί οι άνθρωποι από αμάθεια και πλάνη, πίστευαν στα Είδωλα κι όχι στο Θεό. Ο Απόστολος Παύλος λέει περί αυτού: "Ηλαξαν την δόξαν του αφθάρτου Θεού εν ομοιωμάτι εικόνοφ θαρτού ανθρώπου και πετεινών και τετραπόδων και ερπετών...", και ελάτρευαν τη κτίσει παρά τον κτίσαντα" (Ρωμ. Ι., 23-25). Τα είδωλα των Θεών αυτών, οι άνθρωποι τα λάτρευαν από φόβο, γι' αυτό και πρόσφεραν σ' αυτά δώρα και θυσιάς. Ακόμα και οι

Εβραίοι, παρά του ότι είχαν τελειότερη γνώση περί Θεού από τον Προφήτη Μωυσέα, η λατρεία τους ήταν τυπική και πολλές φορές περιέπιπτον κι αυτοί σε ειδωλολατρικές ενέργειες, οπότε ελέγχοντο αυστηρά από τους Προφήτες.

β) Η ηθική κατάσταση, λόγω της θρησκευτικής πλάνης των ανθρώπων, ανδρών και γυναικών, βρισκόταν σε μεγάλη κατάρπτωση. Είχε εκλείψει η σεμνότητα και η σωφροσύνη κι αντ' αυτών επικρατούσαν η αισχύρτητα και η ακολασία. Και για την περίπτωση αυτή, ο Απόστολος Παύλος γράφει: "Διά τούτο παρέδωκεν αυτούς ο Θεός εις πάθη ατιμίας, αιτε γαρ θήλειαι... και οι άνδρες... ασχημοσύνην κατεργαζόμενοι" (Ρωμαίους Ι., 26-27).

γ) Η κοινωνική κατάσταση της εποχής εκείνης ήταν πολύ χειρότερη. Οι άνθρωποι ήταν χωρισμένοι σε ελεύθερους και δούλους, τους οποίους οι κύριοί τους, τους μετεχειρίζοντο χειρότερα κι από τα ζώα τους. Η δε γυναίκα ήταν πράγμα και κτήμα του άνδρα της με περιορισμένη ελευθερία, χωρίς δικαιώματα και δική της θέληση.

Και τώρα κι αλλαγές που έγιναν στα παραπάνω θέματα, με την παρουσία και διδασκαλία του Χριστού, με την ίδια σειρά:

α) Αλλαγή θρησκευτική. Ο Χριστός με τη διδασκαλία του περί του αληθινού Θεού, διέλυσε το σκοτάδι της ειδωλολατρείας. Δίδαξε ότι ο Θεός είναι Πνεύμα κι όχι ύλη, γι' αυτό και η πανταχού παρουσία του. "Πνεύμα ο Θεός και τους προσκυνούντας αυτόν, εν πνεύματι και αληθεία δει προσκυνείν" (Ιωάν. 4,24). Περί δε τις σχέσεις του Θεού με τους ανθρώπους, ο Χριστός είπε ότι ο Θεός είναι πατέρας όλων των ανθρώπων και ως πατέρας, είναι όλους αγάπη προς τον άνθρωπο και τη σωτηρία της ψυχής του. Οι δε άνθρωποι είναι τέκνα του Θεού κι αδελφία μεταξύ τους και πρέπει ν' αγαπούν ο ένας τον άλλον, ακόμα και τους εχθρούς των.

β) Αλλαγή στην ηθική. Ο Χριστός διδάξε τη σωστή ηθική και είπε ότι η ζωή του ανθρώπου πρέπει να είναι άμεμπτος. Οι άνθρωποι ν' αποφεύγουν, εκτός από τις σωματικές αμαρτίες και τις

ψυχικές τοιαύτες, όπως την αδικία, την πλεονεξία, το φθόνο κι άλλα παρόμοια κι αντ' αυτών να πράττουν όσα είναι δίκαια, τίμια, αγνά και γενικά όσα θα είναι αρεστά στο Θεό και στους ανθρώπους. Ο Απόστολος Παύλος λέει σχετικά: "Το λοιπόν, αδελφοί, όσα εστίν αληθή, όσα σεμνά, όσα δίκαια... ταύτα λογίζεσθε" (Φίλιπ. 4,8).

γ) Αλλαγή στην κοινωνική κατάσταση. Κι εδώ η αλλαγή ήταν ριζική. Ο Χριστός με τη διδασκαλία του κατάργησε τη δουλεία κι εξίσωσε τη γυναίκα με τον άνδρα. Στον Χριστιανισμό όλοι οι άνθρωποι, άνδρες, γυναίκες, δούλοι κι ελεύθεροι, Ιουδαίοι κι Έλληνες, είναι όλοι ίσοι. Και στην περίπτωση αυτή ο Απόστολος των Εθνών Παύλος γράφει: "Όκ ενι Ιουδαίος ουδέ Έλλην, ουκ ενι δούλος ουδέ ελεύθερος, ουκ ενι άρσεν ή θήλυ, πάντες υμείς εις εστέ εν Χριστώ Ιησού" (Γαλάτ. 3,28).

Και βέβαια, το αποτέλεσμα της αλλαγής του κατεστημένου του προχριστιανικού κόσμου, δυσaráσθησε κι εξόργισε την τότε άρχουσα τάξη και οι μεν Εβραίοι, διά των κατκτητών τους Ρωμαίων, σταύρωσαν τον αρχηγό της Νέας Θρησκείας Ιησού Χριστό, οι δε Εθνικοί (ειδωλολάτρες) με τους Αυτοκράτορες του Ρωμαϊκού Κράτους, άρχισαν σκληρό διωγμό κατά των οπαδών του Χριστού, που κράτησε επί τριών αιώνες. Παρ' όλα αυτά όμως, ο Χριστιανισμός διαδόθηκε ταχέως σ' όλον τον τότε γνωστό κόσμο. Κι επί Μεγάλου Κωνσταντίνου αναγνωρίστηκε ως επίσημη θρησκεία.

Βεβαίως ο Χριστιανισμός, ως η μόνη γνήσια κι αληθινή θρησκεία, έπρεπε να έχει καλύτερη τύχη και να αριθμεί πολύ περισσότερους πιστούς, εννοώ την Ορθοδοξία. Αλλ' ο εγωισμός και η φιλοδοξία πολλών Επισκόπων κι Αυτοκρατόρων της Βυζαντινής εποχής και η παραχάραξη, από μερικούς αιρετικούς, της διδασκαλίας του Χριστού και των Αποστόλων, διαίρεσαν την Εκκλησία, η οποία παραμένει μέχρι και σήμερα, όχι μόνο διαιρεμένη, αλλά κι εχθρική (Παπισμός - Ορθοδοξία).

Παπα - ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΛΩΜΕΝΟΣ
Συνταξιούχος Ιωάννινα

ΘΑΝΑΤΟΙ

❖ Θλίψη γέμισε όσους άφησε πίσω της η Γεωργία συζ. Γεωργίου Παππά από το Αλποχώρι.

Η μακαρίτισσα Γεωργία κόρη του Βαγγέλη Τόκα και αδελφή του Θωμά που βρίσκεται στην Ελβετία έπασχε από πάθηση των νεφρών.

Συλλυπούμαστε τους οικείους της.

❖ Στο Παλαιοχώρι πέθανε περασμένα τα ογδόντα του ο Τσούπης Νικόλαος.

❖ Στην Αθήνα πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό που γεννήθηκε στη Μπεσιτιά η Μαρία Γ. Ράδη (Γιωργοκώσταινα). Τώρα πια η Μαρία βρίσκεται κοντά στους δικούς της, τους γονείς της, τον άνδρα της και τον αγαπημένο της Γιαννάκη. Αιωνία της η μνήμη.

Το σπίτι των Τζιμαίων (Ο Στρατώνας του Αλή Πασά

Συνέχεια από την 1η σελίδα

τότε ο ένας κοντά τον άλλον, οι απόγονοι του Αναγνώστη Τζίμα, εγκατέλειψαν τον στρατώνα και πήγαν στην Αθήνα για δουλειές.

Εγκαταστάθηκαν εκεί με τις οικογένειές τους, τα νέα διαμερίσματα στις σύγχρονες εγκαταστάσεις, στην αστική ζωή. Δεν έδωσαν σημασία στο ιστορικό κτίριο. Ούτε δραχμή για την συντήρηση, να σταματήσει όρθιο σαν οικογενειακό πατρικό σπίτι. Ίσως από ανέχεια.

Το 1980 το Υπουργείο Πολιτισμού δια του υπ' αριθ. 702/25-7-1980 Φ.Ε.Κ., με την υπ. αριθ. απόφαση Δ1/ΦΟ2/30287/1218 χαρακτηρίζει τον συγκεκριμένο στρατώνα ως διατηρητέο ιστορικό μνημείο.

Από τότε το επιθλητικό κτίριο και το μόνο που ορθώνεται γύρω από το Σούτι, άρχισε να καταρρέει.

Εμείς ως Σύλλογος του χωριού από συναισθηματικούς λόγους, ένα μέρος του στρατώνα που σώζεται σε καλή κατάσταση το βάλαμε σε ημερολόγιο που εκδόσαμε εφέτος το 1996. Ετσι για την ιστορία.

Οι αρμόδιοι της 8ης Εφορίας Βυζαντινών μνη-

μείων επισκέφθηκαν τον στρατώνα, έχουν σκηματίσει προσωπική γνώμη. Προβλέπεται να κάνουν αποτύπωση του κτιρίου. Έδωσαν εντολή ένα μέρος του κτιρίου να κατεδαφιστεί ως ετοιμόρροπο. Να πληρώσουμε να το γκρεμίσουμε και όχι να πληρώσουμε να το φτιάξουμε. Οι ίδιοι αρμόδιοι αυτών των διατηρητέων μνημείων είχαν αναλάβει πριν δέκα χρόνια, να κάνουν την επίσκευ στο Λάμπνοβο, το παρεκκλήσι του χωριού 14ος αιώνας. Να συντηρήσουν την τοιχογραφία των ισαποστόλων Αγίου Κωνσταντίνου και Ελένης. Εμεινε στα χαρτιά. Η τοιχογραφία "λεβέντες" που έπασε τώρα. Η χαρμάδα στον τοίχο σας περιμένει μοναχά και το απογκρέμισμα του Τζιμαϊκού.

Τώρα τελευταία μάθαμε πως έγινε Επιτροπή Μνημείων Ηπείρου με έδρα τα Γιάννινα. Θα είναι μόνο για τα μνημεία της πόλης; Μάλλον θα ενδιαφερθεί και για τα μνημεία της επαρχίας, στις έξω περιοχές. Το λόγο έχει ο Δήμαρχος της πόλης κ. Γκλίνας, ο οποίος, στις έξω περιοχές, να συνδέσει την ιστορία των μνημείων της πόλης με τον συγκεκριμένο στρατώνα του Αλή Πασά στη Λάκκα Σούτι. Αναμένουμε!

ΟΥΖΕΡΙ

"ΣΕΡΓΙΑΝΙ"

ΔΩΔΩΝΗΣ 79

ΤΗΛ.: 46877 - ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Ιστορικές αναμνήσεις ενθυμήσεις

Δεν είναι κακό να γυρνάει κανείς στα περασμένα κι όταν μάλιστα διαπιστώνει έντονη αγάπη, ενδιαφέρον και δυσίες τόσο στους εδω στη Λάκκα διαμένοντες όσο και στους ξενιτεμένους συμπα-

ριστολή κάποιου Βαλλίδη, σε φωτοαντίγραφο, για δυο κυρίως λόγους:

1) Η επιστολή αυτή γραμμένη την 8-9-1920 από τη Σύμρινη από τον αειμνήστο Βαλλίδη, καταγόμενο εκ Δερβι

αξιοποιούνται!

3. Εκείνο όμως που καμαρώνω (και ντρέπομαι να παρουσιάσω τα γραπτά μου) είναι αυτή η καλλιγραφική γραφή της απαντητικής επιστολής που πέραν από το συγκινητικό πατριωτικό περιεχόμενο δαυμάζει κανείς την καλλιγραφία της και το πολύ προσεγμένο συντακτικό.

Δεν γνωρίζω περισσότερα περί Βαλλίδη και των απογόνων του.

Οφείλουμε όμως τέτοιες προσωπικότητες να τις προβάλλουμε προς μίμηση. Γι' αυτό, σε παρακαλώ δημοσιέ-υσε την επιστολή αυτή έστω κι αν καταχρώμαι χώρο της αγαπητής μας Φωνής.

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΑΧΕΡΟΝΤΑ ΠΟΤΑΜΙ ΜΟΥ

Ποτάμι είσαι σήμερα μια κάποτ' ήσου λίμνη, ήτανε θέλημα Θεού έτσι για να γίνει.

Αχέροντα ποτάμι μου, σε πετροβούσα και όταν ήμουνα μικρός σε σένα κολυμπούσα.

Μεσ' το νερό κολύμπιγα για να ξεπαστάσω, να δροσιστούν τα χείλη μου και να τα ξεδιψάσω.

Αχέροντα ποτάμι μου που μέρα νύχτα τρέχεις, τα ψιχασμένα χείλια μας μονάχα εσύ τα βρέχεις.

Καθόμουνα στην όχθη σου κι έλεγα τον καμμό μου, σου έλεγα τον πόνο μου και το παράπονό μου.

Με τα ψηλά πλατάνια σου κουτσουπιές, φτελιάδες, μεσ' τα νερά σου πέρασαν κλέφτες και πασάδες.

Για πές μου εσύ Αχέροντα τι άκουσες, τι είδες; πόσοι εχθροί πέρασαν και πόσους στον Αδη πηγες.

Αχέροντα θα ξαναρθώ στην όχθη να καθίσω, να θυμηθώ τα παιδικά και να σε χαίρεταιω.

Για να σου πω Αχέροντα πως πέρασα στα ξένα, πάντα σε θυμολόμνα και δάκρυζα για σένα.

Ποιητής και Σχημαργός Θωμάς Τόκας

Προκήρυξη Πανελληνίων Διαγωνισμών Διηγήματος από την Στέγη Γραμμάτων

Η Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών προκηρύσσει Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Διηγήματος στη μνήμη του Σπύρου Χ. Δαφνή. Αθλοθετεί η σύζυγος του αειμνήστου, κ. Βάσω Τζιάλλα - Δαφνή.

Το θέμα του διηγήματος πρέπει να αναφέρεται στην Κέρκυρα ή στα νησιά του Ιονίου. Το κείμενο πρέπει να είναι ανέκδοτο, δακτυλογραφημένο και μέχρι οκτώ, το πολύ, σελίδες. Να ταχυδρομηθεί σε τρία αντίτυπα με συστημένη επιστολή στη διεύθυνση: Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Συνομόλλη 16, Ιωάννινα 45332. Το κείμενο θα φέρει ψευδώνυμο. Το πραγματικό όνομα του συγγραφέα, το τηλέφωνο και η διεύθυνσή του θα τοποθετηθούν σε ξεχωριστό σφραγισμένο φάκελλο, ο οποίος θα σταλεί συνημμένα με το κείμενο. Τελευταία ημερομηνία αποστολής από το ταχυδρομείο (με συστημένη επιστολή) ορίζεται η 29η Ιουνίου 1996.

Θα απονεμηθούν πρώτο και δεύτερο βραβείο με χρηματική έπαυλα πενήντα και τριάντα χιλιάδων δραχμών αντίστοιχα και δύο έπαινοι. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν δια του τύπου, οι δε βραβευθέντες θα ενημερωθούν και με συστημένη επιστολή. Η απονομή των βραβείων θα γίνει σε ειδική εκδήλωση της Ηπειρωτικής Στέγης, η ημερομηνία της οποίας θα γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους. Πληροφορίες στο τηλ. 0651/22979.

Επίσης η Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών προκηρύσσει Δεύτερο Πανελλήνιο Λογοτεχνικό Διαγωνισμό Διηγήματος στη μνήμη του αειμνήστου προέδρου της λογοτέχνης και διευθυντή της Ηπειρωτικής Εστίας, Δημοσθένη Γ. Κόκκινου. Αθλοθετεί η σύζυγός του κ. Ιωάννα Κόκκινου.

Όροι του διαγωνισμού συγγραφής διηγήματος: Θέμα ελεύθερο. Το κείμενο πρέπει να είναι ανέκδοτο, δακτυλογραφημένο και εκτάσεως όχι μικρότερης των πέντε σελίδων, ούτε μεγαλύτερης των δέκα σελίδων. Να ταχυδρομηθεί σε τρία αντίτυπα με συστημένη επιστολή στη διεύθυνση: Ηπειρωτική Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών Συνομόλλη 16, Ιωάννινα 45332. Το κείμενο θα φέρει ψευδώνυμο. Το πραγματικό όνομα του συγγραφέα, το τηλέφωνο και η διεύθυνσή του θα τοποθετηθούν σε ξεχωριστό σφραγισμένο φάκελλο, ο οποίος θα σταλεί συνημμένα με το κείμενο. Κάθε συγγραφέας συμμετέχει με ένα διήγημα. Τελευταία ημερομηνία αποστολής από το ταχυδρομείο (με συστημένη επιστολή) ορίζεται η 29/6/1996.

Θα απονεμηθούν τρία βραβεία: Α' βραβείο 30.000 δρχ., Β' βραβείο 20.000 δρχ. και Γ' βραβείο 10.000 δρχ. Τα αποτελέσματα θα ανακοινωθούν δια του τύπου, οι δε βραβευθέντες θα ενημερωθούν και με συστημένη επιστολή. Η απονομή των βραβείων θα γίνει σε ειδική εκδήλωση της Ηπειρωτικής Στέγης, η ημερομηνία της οποίας θα γνωστοποιηθεί στους ενδιαφερόμενους. Πληροφορίες στο τηλ. 0651/72275.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ηπειρωτικής Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών

ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ ΑΤΙΤΛΟ

Κήπος γεμάτος τριαντάφυλλα η καρδιά σου.
Περιβάλει γεμάτο μοσχολούλουδα η ψυχή σου.
Πηγή των ψιχασμένων τα χείλη σου.
Ω! Πως θάθελα τριαντάφυλλο στον κήπο σου να γίνω.
Στο περιβάλλον σου ο ύπνος να με πάρει.
Να ονειρευτώ!...
Απ' την πηγή, των χειλιών σου να πίνω.

Κ.Μ. Ονειροπόλος

Ανοικτή επιστολή σε όλους τους Μουκοβινιώτες "Για να μην γίνουμε Σύλλογος Σφραγίδα"

Αγαπητοί συγχωριανοί, ορ- αναγκαιότητα του Συλλόγου
μώμενος από την βασική στη διατήρηση των σχέσεων
κοινή μας αντίληψη για την των συγχωριανών μας,

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΑΝΤΙΟ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΛΩΛΗ

Πάλι ξανακτύπησε λυπητερά η καμπάνα στα Τσερί-
τσανα για ν' αναγγείλει το θλιβερό μήνυμα του θανά-
του του αγαπητού σε όλους συγχωριανού μας Νικολά-
ου Λώλη.

Ο Νίκος γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό μας.
Εφυγε για λίγο στην Αθήνα αλλά τα ξένα δεν τον κράτη-
σαν. Υπερίσχυσε η αγάπη για την ιδιαίτερή του πατρίδα,
όπου μόνιμα εγκαταστάθηκε, παντρεύτηκε την αγαπημέ-
νη του Λαμπρινή κι απέκτησε μαζί της ένα γιουό που ευ-
τύχησε να τον καμαρώσει δάσκαλο και να του χαρίσει
δύο εγγόνια.

Ηταν το "στέκι μας" το μαγαζί του και ο ίδιος πάντα
πρόσχαρος, πρόθυμα εξυπηρετούσε κάθε ντόπιο ή πε-
ραστικό. Γιορτή, καθημερινή, νύχτα ή μέρα σε κάθε ευ-
χάριστη ή δυσάρεστη στιγμή εκεί συγκεντρωνόνταν
όλοι οι χωριανοί να μάθουν τα νέα, να πουν τα ντέρτια
τους, να πιούν τα τσιπουράκια τους, να παίξουν τη δη-
λωτή τους.

Αγωνιστής στη ζωή, αγωνιστής της Εθνικής Αντίστα-
σης του Ζέρβα, τίμιος οικογενειάρχης, αγαπήθηκε απ'
όλους τους συγχωριανούς του. Μας έφυγε ξαφνικά και
θα μας λείψει πολύ. Ας είναι ελαφρύ το πάτριο χώμα
που τον σκέπασε.

Σε όλους τους συγγενείς ο Υψιστος ας τους χαρίσει
"την εξ ύψους παρηγορίαν".

ΝΙΚΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Από τους παρακάτω συνδρομητές λαβάμε τις
συνδρομές τους και τους ευχαριστούμε θερμά:

Ζήκας Γεώργιος 1.200

Μπίμπου Πηνελόπη 2.000

Αλεξίου Νικ. 2.000

Δόσης Μιχαήλ 1.000

Αποστολάκης Κων/νος Θ. 10.000

Θεμελής Νικόλαος 3.000

Ρίζος Χαρίλαος 3.000

Λίγκας Ερμανουήλ 3.200

Παντούλας Δημ. 1.000

Δήμου Πέτρος 2.000

Παππίας Νικόλαος Σπ. 2.000

Τόκας Χρήστος 1.000

Ντάσιος Ευάγγελος 5.000

Μπαλωμένος Κων/νος 2.000

Αγγελής Νικόλαος 1.000

Στεφάνου Ζωΐτσα 1.000

Τσάλλος Γρηγόριος 1.000

Μπάσιος Ευάγγελος 1.000

Ναστούλη Δημήτρα 3.000

Καραβίδας Χρήστος 2.000

Κύργιος Δημήτριος 2.000

Κολιάκης Κων/νος 1.000

δεωρώ ότι εμπλούτισμα σε
πρωτοβουλίες, ιδέες και πρό-
σωπα θα μας αποτρέψουν
από μία φθίνουσα πορεία.

Λαμβάνοντας υπόψη μας
την γενικότερη αντίληψη της
εποχής μας, όπου η ατομικό-
τητα εξακοντίζει την συλλογι-
κότητα κάθε τι στο συλλογι-
κό να προσπερνιέται ως
χάσιμο χρόνου και αναποτε-
λεσματικό που υπολογίζο-
ντας τους αβάσταχτους ρυθ-
μούς προσδιορίζει ο
δύσκολος βιοπορισμός μας
αλλά και οι υπερβολικές κα-
ταναλωτικές συνήθειες μας
πρόσταγμα της τηλεόρασης
εκτιμώ ότι αν δεν εκσυγχρο-
νιστούμε, θα κινδυνεύουμε να
καταλήξουμε σύλλογος -
σφραγίδα. Αυτό θα συμβεί
αν δεν ενεργοποιηθούν όχι
φυσικά όλοι, αλλά τα περισ-
σότερα μέλη μας και δεν στα-
ματήσουν να αυτοπεριορίζο-
νται στην πληρωμή της
ετήσιας συνδρομής.

Αν δεν σταματήσει η εύκο-
λη κριτική αλλά καθόλου συ-
νετή αυτοκριτική. Δικαιούνται
να ελέγχει αυτός που είναι
παρών και συμμετέχει με
πράξη στην υλοποίηση των
σκοπών του Συλλόγου.

Αν η ανάληψη διοικητικών
ευθυνών πραγματοποιείται
από 1-2 μέλη τα οποία αν
κουραστούν ή τους συμβεί
οτιδήποτε αποσυντίθεται όλο
το Δ.Σ. Γι αυτό προτείνω την
αύξηση του Δ.Σ. σε 7 μέλη
έτσι ώστε και με τη λειτουρ-
γία των αναπληρωματικών
μελών να υπάρχει ένας ισχυ-
ρός πυρήνας στην προώθηση
πρωτοβουλής αντίδρασης.

Αν οι νέοι παρά τις όποιες
πικρίες και αντιδράσεις δεν
δώσουν το παρόν και οι μεγα-
λύτεροι δεν σεβαστούν την
διάθεση για προσφορά. Ο
Σύλλογος πρέπει να συνεχί-
σει την πολύχρονη πετυχημέ-
νη του πορεία όχι όμως άχρω-
μα, αλλά πρωτοποριακά,
σύγχρονα και δημιουργικά.

Με την ευκαιρία εύχομαι σε
όλους τους χωριανούς εντός
και εκτός Ελλάδος όπου κι αν
βρίσκονται "Ευτυχισμένος ο
καινούργιος χρόνος".

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Ν. ΜΟΣΧΟΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Με άριστα το δέκα η ταβέρνα του Ντάφλου στο
Ρωμανό παίρνει δέκα και οξεία. Τούτο γιατί ο πα-
τσιάς, ο δικός μας, ο λακκιώτικος ήταν ανεπανάλη-
πτος. Όταν μάλιστα συνοδεύεται και από κρασί ντό-
πιο και μάλιστα κερασμένο από τον Αηδόνη και από
καλή παρέα.

Ο Ξένιος Δίας δεν μπορεί παρά να γεννήθηκε
στον τόπο μας. Ετσι δικαιολογείται και η επιμονή
του Μήτσιο - Μηλιτιάδη να μας κεράσει ντε και καλά
καφέ, ρακί, φαΐ κι ότι άλλο. Μήτσιο καλέ μου πα-
τριώτη... "τα λόγια σου με χόρτασαν και το φαΐ σου
φάτο"

Δεν γνωρίζω τι να γύρευε στο ξένο το λιοτόπι,
στη διακλάδωση του Νάσιερη με Ρουσιάτσα ο Δήμ.
Βάββας. Τρεις υποθέσεις έκανα. Ή τορό για λαγό
ιχνιλατούσε, ή ζημιά ξέκοβε ή όπερ και πιθανότερο
μάζεψε ραδίκια.

Στο Πολυστάφυλλο σαν περάσεις δεν μπορεί
παρά να σταματήσεις στο πολυκατάστημα του Χρή-
στου Καραβίδα. Εδώ, μάνα και πατέρα που λέει ο
λόγος δεν βρίσκεις. Κατά τα άλλα ότι βάλει ο νους
σου θα το βρεις. Έκανα μια γύρα μέσα στο μαγαζί.
Είδαν τα μάτια μου τα πιο απίθανα πράγματα. Από
ψιλικά μέχρι τρόφιμα και όχι μόνο. Ζωεμπόριο, χονδρεμπόριο, ποτά και... πολιτιστικές
εκδηλώσεις δυό τρεις φορές το χρόνο, πολύ χον-
δρικά αναφέρω.

Είχαν στηθεί αραδαριά καμιά δεκαριά νοματαίοι,
δυτικά της Εκκλησιάς του Αγίου Γρηγορίου στο
Νταλαμάνι με τα ντουφέκια σηκωμένα και το δάχτυ-
λο στη σκαντάλη.

Αν τους έβλεπα στο θάμπωμα θα γύριζα πίσω σαν
λαγός, αλλά ξεθάρεψα γιατί ήταν απογεματάκι.

- Τι έγινε ρε παιδιά! Αλβανούς καρτερείτε;

- Μπεκάτσες και φάσες, μου είπαν, ότι περάσει. Την
ώρα εκείνη έπεσε μια ντουφεκιά. Ενα αθώο σπουρ-
γίτακι ένας πανέμορφος τσιώνος έπεσε μπροστά
μου.

- Τι είναι τούτο; τους είπα, φάσα ή μπεκάτσα;

Μου το χάρισαν γελώντας.

"Να σας τρέχουν" παιδιά τους είπα ευχαριστώντας
τους.

E.K.

ΕΠΙΠΛΑ ΠΑΠΙΑΣ

Μιά σκέψη - μία λύση

80 χιλ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών

Εναντι Μουσείου Βρέλλη

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ TOLIS MOTORS

Κάθε δυνατή διευκόλυνση

Φιλικό περιβάλλον - Εμπιστοσύνη

50 χιλ. Ε.Ο. Ιωαννίνων - Αθηνών